

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ**P** Σκέψεις από την 65η Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.**P** Για τις εκλογές στους συλλόγους.**P** Εκλογές ΚΥΣΠΕ 1996**P** Κείμενα παιδείας**P** Ο κουμπάρας**ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ**

Καπράνας Ζήσης τηλ. 2659241

Διός 6 . 121 31 Περιστέρι

Σαπρίκης Χρίστος τηλ. 3464932

Φιλοστράτου 32 Τ.Κ. 118 51 ΑΘΗΝΑ

Τσάτσης Σπύρος τηλ. 5611476

ΦΑΞ 01 -3464932

Internet e-mail
xsap@compulink.gr

Συνεχίζοντας την προσπάθεια που ξεκινήσαμε πέρσι για μια σταθερή επικοινωνία σας στέλνουμε το πρώτο φυλλάδιο για την καινούρια σχολική χρονιά. Αντικειμενικές συνθήκες (money γαρ) μας αναγκάζουν να στέλνουμε μόνο ένα αντίτυπο σε κάθε κίνηση. Αν εκτιμάτε πως μπορεί να συμβάλει στον προβληματισμό σας ελεύθερα μπορείτε να το φωτοτυπήσετε συνολικά ή κομμάτια του και να δοθεί και σε άλλους συναδέλφους.

Μπροστά μας έχουμε τις εκλογές των συλλόγων, τις εκλογές για ΠΥΣΠΕ και ΚΥΣΠΕ και μια χρονιά γεμάτη προβλήματα. Πιστεύουμε πως η ενίσχυση των απόψεων στις εκλογές αυτές του βλέπουν το συνδικαλιστικό μας κίνημα όχι μέσα από τα στενά παραταξιακά - κομματικά γυαλιά θα συμβάλει ουσιαστικά στην ενίσχυσή και αποτελεσματικότητά του.

Από τη δική μας την μεριά πέρα από το φυλλάδιο σας στέλνουμε και ανακοινώσεις, αφίσες που κυκλοφόρησαν κατά καιρούς στα ψηφοδέλτια συλλόγων της Αθήνας που συμμετείχαμε για δική σας αξιοποίηση.

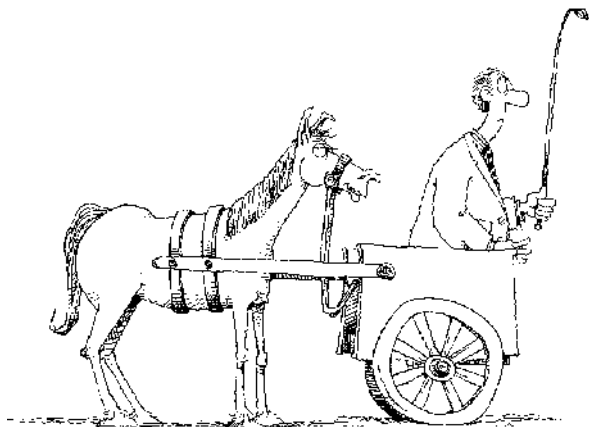
Παράλληλα σας στέλνουμε και την ανακοίνωση της ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ για τις φετινές εκλογές του ΚΥΣΠΕ καθώς και αφίσες για να τις φωτοτυπήσετε και να μοιραστούν στα σχολεία.

. Περιμένουμε και αντίστοιχη ανταπόκριση από μέρος σας.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ Γ.Σ. ΤΗΣ Δ.Ο.Ε. ΙΟΥΝΙΟΣ 1996

Η φετινή Γ.Σ. του Κλάδου μας έγινε σε μια περίοδο που υπήρχαν ανοιχτά σημαντικά θέματα που αφορούσαν τις εργασιακές μας σχέσεις, την οικονομική μας κατάσταση, το χώρο της Παιδείας γενικότερα.

Θα περίμενε κανείς η Γ.Σ. να σταθεί στα σημαντικά αυτά προβλήματα και να τοποθετηθεί με υπευθυνότητα, να χαράξει

την πορεία μας για το επόμενο διάστημα. Δυστυχώς για άλλη μια φορά δεν μπορούσαμε να ανταποκριθούμε σαν Κλάδος στις απαιτήσεις των καιρών.

Συγκεκριμένα

Η 67η Γ.Σ. κρατώντας τις "παραδόσεις" ξεκίνησε ψηφίζοντας ένα κανονισμό λειτουργίας κομμένο και ραμμένο στον παραταξιακό κομματικό λόγο. Ένα κανονισμό που ψηφίστηκε από την ΠΑΣΚ ΔΑΚΕ ΔΕΕ και Συσπειρώσεις και που μοίραζε τον χρόνο, τις προτάσεις και τη γνώμη των αντιπροσώπων ανάλογα με το μέγεθος της παράταξης που "εκπροσωπούσαν", που ζητούσε υπεύθυνες δηλώσεις ανεξαρτησίας από αντιπροσώπους που δεν ήθελαν να μπουν στο παραταξιακό παιχνίδι, αλλά ήθελαν να τοποθετηθούν σαν αντιπρόσωποι των συλλόγων που τους εξέλεξαν.

Πρακτικό αποτέλεσμα τις περισσότερες ημέρες της Γ.Σ. να είναι γεμάτα τα τραπεζάκια των παρατάξεων, που αναλάμβαναν να "περάσουν τις θέσεις" και άδειες οι θέσεις των αντιπροσώπων. Χαρακτηριστική εικόνα η τελευταία μέρα της Συνέλευσης που ενώ ήταν να συζητηθούν οι θέσεις που αφορούσαν είχαν μείνει στη αίθουσα της Γ.Σ. 30 - 40 αντιπρόσωποι από τους 400 συνολικά αντιπροσώπους και η Γ.Σ. διαλύθηκε ύστερα και από δική μας παρέμβαση λόγω έλλειψης απαρτίας.

Στιγμιότυπα

Η τοποθέτηση του Υφυπουργού Παιδείας στην πανηγυρική έναρξη των εργασιών θύμιζε περισσότερο προεκλογική τοποθέτηση σε κομματική

συγκέντρωση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρά τοποθέτηση σε συνδικαλιστικό όργανο. Κατά τα άλλα ο Υφυπουργός δεσμεύτηκε μέσα στο καλοκαίρι να περάσει νομοθετική ρύθμιση για τη μείωση του ωραρίου μας, και να λειτουργήσουν τα σχολεία από την καινούρια σχολική χρονιά με νέα στελέχη της εκπαίδευσης. Υποσχέσεις από τις οποίες έμεινε μόνο το χειροκρότημα των συνέδρων της ΠΑΣΚ.

Χαρακτηριστικό στοιχείο της φετινής Γ.Σ. ήταν το ότι για πρώτη φορά ακούστηκαν προτάσεις με τόση ένταση από συναδέλφους ή και παρατάξεις του στυλ "να διορίζονται εκπαιδευτικοί κατά προτεραιότητα διοικητική υπάλληλοι στο Υπ. Παιδείας", "να έχουμε μειωμένο εισιτήριο στα λεωφορεία", "να σταματήσουν τα Παιδαγωγικά τμήματα να παίρνουν δασκάλους", "να καταργηθεί ο Β' βαθμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης"... Προτάσεις που δίνουν την εικόνα του πνιγμένου που πιάνεται από τα μαλλιά για να σωθεί θεωρώντας τον άλλοτε περήφανο Κλάδο των δασκάλων σαν άτομα με ειδικές ανάγκες...

Από τις αποφάσεις της συνέλευσης.

Ψηφίστηκε η Ολομέλεια Προέδρων σαν όργανο με αποφασιστικό χαρακτήρα κύρια για τις κινητοποιήσεις, ψηφίστηκε η ίδρυση Ινστιτούτου Μελετών από την Δ.Ο.Ε. για παιδαγωγικά θέματα, ενώ το αγωνιστικό πλαίσιο μετατέθηκε για την αρχή της χρονιάς για να το εισηγηθεί το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. να συζητηθεί στους συλλόγους να συγκληθεί η Ολομέλεια Προέδρων για να αποφασιστεί κατά τα Χριστούγεννα καμία απεργία.

Τι μέλλει γενέσθαι...

Όπως γράφαμε και στις εκτιμήσεις της προηγούμενης Γ.Σ. το συγκεκριμένο μοντέλο λειτουργίας αδυνατεί να ανοίξει σήμερα προοπτικές στο κίνημά μας, μεταμορφώνεται κάθε φορά και περισσότερο σε ένα στείρο γραφειοκρατικό συναπάντημα παρατάξεων και όχι μια ζωντανή Συνέλευση. Δίνει την εικόνα όχι ενός ενιαίου συνδικάτου που παλεύει για τα προβλήματα των μελών του αλλά μιας "ομοσπονδίας παρατάξεων" με

παράλληλους και πολλές φορές αποκλίνοντες δρόμους. Είναι χαρακτηριστικό πως στη τελευταία Γ.Σ. υπήρχαν πολλοί συνάδελφοι και από τα ψηφοδέλτια της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ που "αυτονομήθηκαν" από τον παραταξιακό τους λόγο, που έβλεπαν με σκεπτικισμό την κατάσταση που δημιουργήθηκε.

Σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά είναι ανάγκη να δούμε μια νέα μορφή οργάνωσης των Γ.Σ. του Κλάδου ανοίγοντας μια τέτοια συζήτηση μέσα στους τοπικούς συλλόγους και με άλλους συναδέλφους συνδικαλιστές ανεξάρτητα ψηφοδελτίου που υποστηρίζουν. Είναι ανάγκη να "ελέγχονται" ουσιαστικά οι αντιπρόσωποι στις Γ.Σ. των τοπικών συλλόγων για την παρουσία τους και την συμμετοχή τους στις εργασίες της Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Υπενθυμίζουμε πάλι κάποιες σκέψεις που είχαμε και παλιότερα γράφει:

Κανονισμός λειτουργίας της Γ.Σ. με ισότιμη αντιμετώπιση όλων των αντιπροσώπων, με δυνατότητα ουσιαστικής συζήτησης κάθε θέματος.

Περιορισμός των πανηγυρικών συνεδριάσεων που καταντούν κομματικές συγκεντρώσεις των πολιτικών κομμάτων.

Θεματικές Γενικές Συνελεύσεις με ολοκληρωμένη συζήτηση συγκεκριμένων προβλημάτων κάθε φορά.

Για τις εκλογές στους συλλόγους.

Πραγματοποιούνται το διάστημα αυτό σε πολλούς συλλόγους οι Γεν. Συνελεύσεις και οι εκλογές για την ανάδειξη νέων Διοικητικών Συμβουλίων.

Σε πολλές Γ.Σ. η συζήτηση τις περισσότερες φορές περιστρέφεται γύρω από γενικότερα πολιτικά και συνδικαλιστικά προβλήματα και πολύ μικρή συζήτηση γίνεται πάνω στο διεκδικητικό πλαίσιο που θα κινηθεί το νέο Δ.Σ. στις συγκεκριμένες τοπικές συνθήκες του κάθε συλλόγου. Πρακτικό αποτέλεσμα τα νέα Δ.Σ. να μην έχουν μπροστά τους πάντοτε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο δράσης και να λειτουργούν

ανάλογα με τις πλειοψηφίες που διαμορφώνονται. Πιστεύοντας πως η στροφή ειδικά σ' αυτές τις Γ.Σ. στη συζήτηση συγκεκριμένων τοπικών προβλημάτων μπορεί να βοηθήσει και στην μεγαλύτερη συμμετοχή των συναδέλφων σ' αυτές αλλά και την μετέπειτα ενεργοποίησή τους σας στέλνουμε κάποιες σκέψεις από την εμπειρία συλλόγων. Περιμένουμε και από άλλους συναδέλφους την δική τους εμπειρία.

W Σύλλογος Δ/Ν Αγ. Δημητρίου

W (Ενωτικό ψηφοδέλτιο)

Εδώ και 15 χρόνια περίπου με πρωτοβουλία του συνάδελφου Έξαρχου ξεκίνησε στο σύλλογο του Αγ. Δημητρίου μια προσπάθεια για το ξεπέρασμα των τεχνητών παραταξιακών γραμμών και η δημιουργία ενός ψηφοδελτίου όπου ο κάθε συνάδελφος θα μπορούσε να συμμετάσχει χωρίς κανένα όρο, ανεξάρτητα από τις ιδεολογικές πολιτικές απόψεις που είχε. Βασική του αρχή ήταν οι διαφορετικές απόψεις που μπορεί να υπήρχαν ανάμεσα στους υποψήφιους να μην κουκουλώνονταν μέσα σε μια "κοινή γραμμή" αλλά να εκφράζονται ελεύθερα στις Γ.Σ. και εκεί να κρίνονται αλλά και το κάθε Δ.Σ. που εκλεγόταν να δεσμεύεται ουσιαστικά και να εκτελεί τις αποφάσεις αυτών των Γεν. Συνελεύσεων. Για χρόνια το ψηφοδέλτιο αυτό (ΕΝΩΤΙΚΟ) ψηφιζόταν από ένα ευρύ φάσμα συναδέλφων και έπαιρνε και την απόλυτη πλειοψηφία στο Δ.Σ. Το 1991 συνάδελφοι από το ψηφοδέλτιο της ΠΑΣΚ δεν ξανακατέβασαν ξεχωριστό ψηφοδέλτιο στο σύλλογο και συμμετείχαν στο ΕΝΩΤΙΚΟ με αποτέλεσμα να κερδίζει μόνιμα το 80% των ψήφων και να εκλέγει τις 6 από τις 7 έδρες στο Δ.Σ. Το κλίμα που έχει δημιουργηθεί στον σύλλογο είχε σαν αποτέλεσμα όλες οι αποφάσεις του Δ.Σ. μέχρι σήμερα να παίρνονται ομόφωνα, η κατανομή των αξιωμάτων στο Δ.Σ. να γίνεται έξω από παρατάξεις, ανάλογα με την διάθεση του καθένα να προσφέρει, στις απεργιακές κινητοποιήσεις του κλάδου να συμμετέχουν ενεργά, ανεξάρτητα από τις κεντρικές

κατευθύνσεις των παρατάξεων όλα τα μέλη του Δ.Σ., ενώ υπάρχει ανεβασμένη και ουσιαστική συμμετοχή των συναδέλφων στις διαδικασίες και τους αγώνες του συλλόγου.

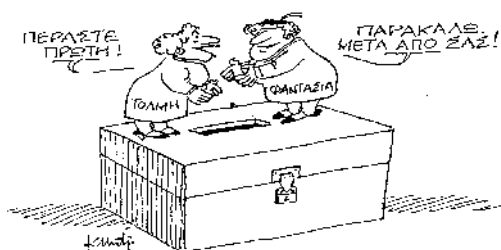
Εκλογές για ΚΥΣΠΕ 1996

Στις 2 Νοεμβρίου γίνονται οι εκλογές για τα ΠΥΣΠΕ και ΚΥΣΠΕ. Κάναμε μια προσπάθεια το φετινό ψηφοδέλιό μας να περιλαμβάνει υποψηφίους απ' τις περισσότερες περιοχές της χώρας μας ώστε να δοθεί η δυνατότητα να φτάσουν οι απόψεις μας και ο προβληματισμός μας σε περισσότερους συναδέλφους. Η όσο γίνεται μεγαλύτερη ενίσχυση του ψηφοδελτίου της ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ πιστεύουμε πως θα ενισχύσει συνολικά τις αντιλήψεις στον Κλάδο μας για **αξιοκρατία στα Υπηρεσιακά συμβούλια για αιρετούς, εκπροσώπους των συμφερόντων όλων των συναδέλφων και όχι των κομμάτων.**

Όπως γνωρίζετε οι υποψήφιοι για το ΚΥΣΠΕ και ΠΥΣΠΕ δικαιούνται συνδικαλιστική άδεια που μπορούμε να την αξιοποιήσουμε για να επισκεφτούμε τα σχολεία της περιοχής μας.

Υπάρχει ακόμα η δυνατότητα μια ομάδα συναδέλφων από την Αθήνα να επισκεφτεί κάποιες επαρχιακές πόλεις. Αν εκτιμάει κάποια τοπική κίνηση πως θα βοηθήσει κάτι τέτοια ως επικοινωνήσει μαζί μας.

Τέλος σας στέλνουμε τους ψήφους της του ψηφοδελτίου μας ανά νομό των 2 τελευταίων εκλογών για το ΚΥΣΠΕ (1992, 1994), καθώς και τα ονόματα των υποψηφίων.

ΝΟΜΟΣ	ΠΡΩΤΟΒ 94	ΠΡΩΤΟΒ 92
ΑΘΗΝΑ ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗ	673	759
ΜΑΓΝΗΣΙΑ	97	34
ΙΩΑΝΝΙΝΑ	87	57
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	66	67
ΕΥΒΟΙΑ	64	59
ΒΟΙΩΤΙΑ	61	59
ΚΑΡΔΙΤΣΑ	53	41
ΧΙΟΣ	52	41
ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ	42	28
ΗΡΑΚΛΕΙΟ	38	20
ΚΟΖΑΝΗ	38	19
ΧΑΝΙΑ	34	14
ΜΕΣΣΗΝΙΑ	32	53
ΡΕΘΥΜΝΟ	30	40
ΣΕΡΡΕΣ	29	30
ΚΕΡΚΥΡΑ	25	47
ΚΥΚΛΑΔΕΣ	25	15
ΛΑΡΙΣΑ	24	18
ΗΜΑΘΙΑ	23	28
ΑΡΓΟΛΙΔΑ	21	35
ΑΡΤΑ	21	9
ΖΑΚΥΝΘΟΣ	20	24
ΣΑΜΟΣ	18	24
ΞΑΝΘΗ	18	16
ΗΛΕΙΑ	16	14
ΑΙΤΟΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑ	16	19
ΛΕΣΒΟΣ	14	26
ΑΡΚΑΔΙΑ	14	7
ΛΕΥΚΑΔΑ	14	10
ΤΡΙΚΑΛΑ	14	11
ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ	13	4
ΑΧΑΪΑ	13	15
ΦΛΩΡΙΝΑ	12	11
ΠΙΕΡΙΑ	12	14
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ	11	9
ΠΡΕΒΕΖΑ	11	5
ΛΑΣΙΘΙ	10	18
ΦΘΙΩΤΙΔΑ	10	16
ΚΑΣΤΟΡΙΑ	8	11
ΚΑΒΑΛΑ	8	5
ΠΕΛΛΑ	8	6
ΚΟΡΙΝΘΟΣ	8	3
ΛΑΚΩΝΙΑ	8	12
ΦΩΚΙΔΑ	7	5
ΡΟΔΟΠΗ	6	9
ΔΡΑΜΑ	6	4
ΓΡΕΒΕΝΑ	6	4
ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ	4	13
ΕΒΡΟΣ	4	3
ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ	3	0
ΚΙΛΚΙΣ	1	7

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ - ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ

Αβραμίδης Αβραάμ	Θεσσαλονίκη	Μαυρομάτης Απόστολος	Άρτα
Αλεξανδρή Χρυσούλα	Θεσσαλονίκη	Μητράκος Ευάγγελος	Λακωνία
Αντωνόπουλος Απόστολος	Α' Αθηνών	Μήτσης Σπυρίδων	Α' Αθηνών
Αξιώτης Ιωάννης	Σάμος	Μιλτιάδης Ευστράτιος	Λέσβος
Βαθρακάς Αθανάσιος	Λάρισα	Μιχαλακόπουλος Γεώργιος	Αχαΐα
Βάσιος Αθανάσιος	Δ' Αθηνών	Μόκας Σωτήριος	Καρδίτσα
Βγενόπουλος Ανδρέας	Αχαΐα	Μουτζουρέλλης Γρηγόριος	Ξάνθη
Βενέτης Κωνσταντίνος	Ιωάννινα	Μπάδας Αντρέας	Αιτωλνία
Βόκολος Φώτιος	Γ' Αθηνών	Μπατζακίδου Μαρία	Ξάνθη
Βρακόπουλος Παναγιώτης	Κόρινθος	Μπιρμπίλης Χρυσόστομος	Ιωάννινα
Γαρδικλής Στέργιος	Μαγνησία	Νικολιά Μαρία	Δ' Αθηνών
Γεωργίου Κωνσταντίνος	Β' Αθηνών	Ντάφης Βασίλειος	Πειραιάς
Γκατζίδης Θεόδωρος	Ημαθία	Ντούλας Ευριπίδης	Ανατ. Αττική
Γκιλφέση Αικατερίνη	Λασιθί	Πανάγου Αθανάσιος	Φωκίδα
Γκόνης Ιωάννης	Δ' Αθηνών	Παπαδάτος Παναγιώτης	Πρέβεζα
Δελιβέρης Πέτρος	Καρδίτσα	Παπαθανασίου Νικόλαος	Πιερία
Δέλλας Ιωάννης	Καστοριά	Παπαϊωάννου Βασιλική Αριάννα	Ξάνθη
Δημούλας Κων/νος	Δ' Αθηνών	Παπουτσής Γεώργιος	Δράμα
Ζυγούνας Γεώργιος	Β' Αθηνών	Παππάς Νικόλαος	Αργολίδα
Καλογρίδη Σοφία	Α' Αθηνών	Πισσιτάκης Γεώργιος	Χανιά
Καμπούρης Δημήτριος	Χαλκιδική	Πλακιάς Βασίλειος	Καρδίτσα
Καπετάνιος Ιωάννης	Θεσσαλονίκη	Πολύδερας Γεώργιος	Αρκαδία
Καπετάνος Ιωάννης	Θεσσαλονίκη	Πότσης Κωνσταντίνος	Β' Αθηνών
Καπράνας Ζήσης	Γ' Αθηνών	Πουρνάρας Γεώργιος	Πειραιάς
Καραλής Άγγελος	Δ' Αθηνών	Πριμηκύρης Δημήτριος	Α' Αθηνών
Καραμουσουλής Γεώργιος	Πειραιάς	Προκόβας Απόστολος	Πιερία
Κάσσαρης Χρήστος	Γ' Αθηνών	Πρωτονοταρίου Στέλλα	Α' Αθηνών
Κατσαντώνης Γεώργιος	Ρέθυμνο	Ρήγας Ιωάννης	Θεσσαλονίκη
Κατσάρας Χαράλαμπος	Ανατ. Αττική	Σαλιάκουρας Γεώργιος	Χαλκιδική
Κατσικάσιος Δημήτριος	Εύβοια	Σαπρίκης Χρήστος	Δ' Αθηνών
Καψάλης Σωτήριος	Τρίκαλα	Σιώχος Ορέστης	Γρεβενά
Κελίδης Κυριάκος	Καβάλα	Σκαμπαρδώνης Σταμάτης	Δ' Αθηνών
Κεμανίδης Ιωάννης	Τρίκαλα	Σκαρλάτος Γεώργιος	Λέσβος
Κολώκας Κωνσταντίνος	Αρκαδία	Σκοκάκης Αντώνιος	Ηράκλειο
Κοντονάσιος Μιλτιάδης	Πρέβεζα	Σπανός Πέτρος	Δ' Αθηνών
Κορφιάτη Παρασκευή	Α' Αθηνών	Σταγκουράκης Νικόλαος	Γ' Αθηνών
Κουρκούνης Χρήστος	Δ' Αθηνών	Συρμόγλου Στέργιος	Πάρος
Κουτάντος Γεώργιος	Β' Αθηνών	Σφήκα Μαίρη	Πειραιάς
Κούτρα Σταυρούλα	Δ' Αθηνών	Τζαγκαράκης Ζαχαρίας	Δ' Αθηνών
Κουτρούμπας Νικόλαος	Γ' Αθηνών	Τζιάτζιος Νικόλαος	Σέρρες
Κρικώνης Παναγιώτης	Ιωάννινα	Τζιμουράγκας Αλέξανδρος	Α' Αθηνών
Κωνσταντόπουλος Περικλής	Δυτ. Αττική	Τραμπάκουλας Ηλίας	Βοιωτία
Λαδικός Διονύσιος (Άκης)	Ζάκυνθος	Τριανταφύλλου Αθανάσιος	Πειραιάς
Λάζος Στέφανος	Μαγνησία	Τρίχας Κων/νος	Β' Αθηνών
Λαμπρινός Σωτήριος	Ανατ. Αττική	Τσάτσης Σπυρίδων	Γ' Αθηνών
Λιάτσου Χριστοφούλα	Αιτωλνία	Τσιαντός Νικόλαος	Δυτ. Αττική
Λυκοστράτης Φίλιππος	Θεσσαλονίκη	Τσιφτσής Γεώργιος	Κοζάνη
Λυμπεράκης Γρηγόριος	Δ' Αθηνών	Τσουκαλάς Γεώργιος	Δυτ. Αττική
Μαϊστρέλλης Χριστόφας	Α' Αθηνών	Τσουμάνας Ναούμ	Λασιθί
Μαρτάκη Μαργαρίτα	Χίος	Χαλβατζής Γεώργιος	Κοζάνη
		Χασαπλαδάκης Δημήτριος	Κως

Κείμενα παιδείας

Στο ενημερωτικό του Μαΐου 1996 είχαμε γράψει μια σειρά κείμενα που αφορούσαν πλευρές της εκπαίδευσης όπως τι βλέπουν σήμερα διεθνείς οργανισμοί, Κυβερνήσεις ή ανεξάρτητοι ερευνητές. Συγκεκριμένα είχαμε εκτενή αποσπάσματα από την έκθεση του Ο.Ο.Σ.Α. για την ελληνική εκπαίδευση, αποσπάσματα από την εισήγηση του Υπ. Παιδείας για την ίδρυση Ιδιωτικών ΑΕΙ και κείμενα του Ανδρέου για την επιτηρίδα και την επιμόρφωση.

Πιστεύοντας πως τέτοια κείμενα μπορούν να αποτελέσουν αφορμή για προβληματισμό συνεχίζουμε σήμερα με τις απόψεις τεχνοκρατών για το σχολείο και την εκπαίδευση του μέλλοντος. Είναι αποσπάσματα από κείμενα του γνωστού Ζακ Ντελόρ προέδρου σήμερα της διεθνούς Επιτροπής για την Εκπαίδευση του 21ου αιώνα της UNESCO, του Ρομπέρ Μπισαγιόν Προέδρου του Ανωτάτου Συμβουλίου για την Παιδεία του Κεμπέκ και του Μπιλ Ράτερι μέλους της γραμματείας της

Τέσσερα κρίσιμα ερωτήματα

Η Επιτροπή προσπάθησε να συλλάβει ένα μέλλον όπου κυριαρχεί η παγκοσμιοποίηση, να θέσει τα σωστά ερωτήματα και να χαράξει κάποιους προσανατολισμούς, οι οποίοι να μπορούν να εφαρμοστούν τόσο σε εθνική όσο και σε παγκόσμια κλίμακα. Θα εξετάσω εδώ τέσσερα θέματα που είναι, κατά τη γνώμη μου, κρίσιμα.

Το πρώτο είναι η ικανότητα των εκπαιδευτικών συστημάτων να εξελιχθούν σε καθοριστικό παράγοντα της ανάπτυξης εκτελώντας μια τριπλή λειτουργία: οικονομική, επιστημονική και πολιτιστική. Κοινή προσδοκία όλων είναι η εκπαίδευση να συμβάλει στη διαμόρφωση ενός εργατικού δυναμικού ικανού και δημιουργικού, που να προσαρμόζεται στην εξέλιξη της τεχνολογίας και να συμμετέχει στην "επανάσταση της νοημοσύνης", που ωθεί τις οικονομίες μας. Όλοι, τόσο στο Βορρά όσο και στο Νότο, προσδοκούν επίσης η εκπαίδευση να προωθήσει τη γνώση με τέτοιο τρόπο, ώστε η οικονομική ανάπτυξη να συμβαδίζει με την υπεύθυνη διαχείριση του φυσικού και ανθρώπινου περιβάλλοντος. Και η εκπαίδευση, σε τελική ανάλυση, θα αποτύγχανε στο έργο της, αν δεν δημιουργούσε πολίτες με ρίζες στους δικούς τους πολιτισμούς και ταυτόχρονα ανοιχτούς σε άλλους πολιτισμούς και στρατευμένους στην πρόοδο της κοινωνίας.

Το δεύτερο κρίσιμο ζήτημα είναι η ικανότητα των εκπαιδευτικών συστημάτων να προσαρμόζονται στις νέες τάσεις της κοινωνίας. Αυτό το θέμα αγγίζει μια από τις βασικές ευθύνες της εκπαίδευσης, η οποία οφείλει να προετοιμάζει την αλλαγή, παρά την αυξανόμενη ανα-

αβεβαιότητα. Η εκπαίδευση πρέπει να λαμβάνει υπόψη της ένα ολόκληρο φάσμα από αλληλένδετους και αλληλεπιδρώντες παράγοντες, που αφορούν ατομικές ή κοινωνικές αξίες, την οικογενειακή δομή, το ρόλο των γυναικών, τη θέση των μειονοτήτων, τα προβλήματα της πολεοδομικής ανάπτυξης ή το περιβάλλον.

Το τρίτο κρίσιμο ζήτημα αφορά τις σχέσεις εκπαιδευτικού συστήματος και κράτους. Ο ρόλος του κράτους, η ανάθεση ορισμένων εξουσιών σε ομοσπονδιακές ή τοπικές διοικήσεις, η ισορροπία ανάμεσα στη δημόσια και την ιδιωτική εκπαίδευση είναι μερικές μόνο όψεις του προβλήματος, το οποίο, εξάλλου, διαφέρει από χώρα σε χώρα.

Το τέταρτο ζήτημα είναι η διάδοση των αξιών του ανοίγματος σε άλλους, της αμοιβαίας κατανόησης, με άλλα λόγια των αξιών της ειρήνης. Μπορεί η εκπαίδευση να παίζει παγκόσμιο ρόλο; Μπορεί από μόνη της, ως ιστορικός παράγοντας, να δημιουργήσει μια οικουμενική γλώσσα που θα συμβάλει στο να ξεπεραστούν ορισμένες αντιφάσεις; Μπορεί να ανταποκριθεί σε ορισμένες προκλήσεις και να μεταδώσει ένα μήνυμα σε όλους τους κατοίκους της υδρογείου, παρά τις διαφορές τους; Σ' αυτή την ιδεώδη γλώσσα, την προσιτή σε όλους, όλη η σοφία του κόσμου και ο πλούτος των πολιτιστικών και πολιτισμικών γνώσεων θα εκφράζονταν σε μια άμεσα κατανοητή μορφή.

Η δημιουργία μιας γλωσσικής προσιτής σε όλους σημαίνει ότι ο κόσμος θα μάθει να συνδιαλέγεται καλύτερα. Και το μήνυμα που θα μεταδίδει αυτή η γλώσσα θα πρέπει να απευθύνεται σε όλους. Ένα μήνυμα που θέλει να είναι παγκόσμιο — κι αυτή είναι μια από τις υψηλές φιλοδοξίες της εκπαίδευσης — πρέπει να μεταδίδεται με όλες τις απαραίτητες λεπτές αποχρώσεις, όπου λαμβάνεται υπόψη η άπειρη ποικιλία των ανθρώπων. Αυτή είναι, δίχως αμφιβολία, η μεγαλύτερη δυσκολία. /

Μακροπρόθεσμες στρατηγικές αναμόρφωσης

Χωρίς να υποτιμά τη βραχυπρόθεσμη διαχείριση των δυσχερειών ή να αδιαφορεί για την ανάγκη προσαρμογής των υπαρχόντων συστη-

μάτων, η Επιτροπή υπογραμμίζει την ανάγκη μιας μακροπρόθεσμης προσέγγισης ώστε να επιτύχουν οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις. Τονίζει το γεγονός ότι οι πολλές μεταρρυθμίσεις αλληλοεξουδετερώνονται, εφόσον δεν δίνουν στο σύστημα τον απαιτούμενο χρόνο να διαποτιστεί από το νέο πνεύμα και να συμπεριλάβει όλους

τους ενδιαφερόμενους στη διαδικασία.

Τρεις πρωταγωνιστές συμβάλλουν στην επιτυχία των εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων: η τοπική κοινωνία (γονείς, διεπιστηνές σχολείων και δάσκαλοι), οι δημόσιες αρχές και η διεθνής κοινότητα.

Η συμμετοχή της τοπικής κοινότητας στην εκτίμηση των αναγκών, χάρη στο διάλογο με τις δημόσιες αρχές και τις ενδιαφερόμενες κοινωνικές ομάδες, είναι το πρώτο βασικό βήμα για να διευθυνθεί η πρόσβαση στην εκπαίδευση και για να βελτιωθεί η ποιότητα. Η συνέχιση του διαλόγου με τη χρήση των μέσων μαζικής ενημέρωσης, με συζητήσεις εντός της κοινότητας, με την εκπαίδευση και την κατάρτιση των γονέων, με την πρακτική εξάσκηση των δασκάλων, προκαλεί μεγαλύτερη συνειδητοποίηση, αναπτύσσει την κρίση και τις ενδογενείς δυνατότητες.

Πάντως, καμιά μεταρρύθμιση δεν μπορεί να πετύχει χωρίς τη συνδρομή των δασκάλων και την ενεργό συμμετοχή τους. Σύσταση της Επιτροπής είναι να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην κοινωνική, πολιτιστική και υλική κατάσταση των δασκάλων, καθώς και στα μέσα που απαιτούνται για ποιοτική εκπαίδευση: βιβλία, σύγχρονα μέσα επικοινωνίας, πολιτιστική και είναι σε θέση να επωφεληθεί από τις δυνατότητες της διαρκούς κατάρτισης ως ενήλικος. Θα έχει τη δυνατότητα να αυξήσει το κεφάλαιό του με καταθέσεις στην τράπεζα – ένα είδος απαιτημένης αφιερωμένης στην εκπαίδευση.

Η Επιτροπή, αν και είχε επίγνωση ότι θα μπορούσαν να υπάρξουν αποκλίσεις εις βάρος της ισότητας ευκαιριών, υποστήριξε την ιδέα αλλά μετατόπισε την εφαρμογή της στο τέλος της περιόδου της υποχρεωτικής φοίτησης στο σχολείο, ώστε να επιτρέψει στους εφήβους να διαλέξουν το δρόμο τους χωρίς να υποθηκεύουν το μέλλον τους.

Όσον αφορά τη διεθνή κοινότητα ως μέσο επιτυχίας των εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων, η Επιτροπή διατύπωσε ορισμένες συστάσεις που αφορούν: μια πολιτική πρωτοβουλίας υπέρ της εκπαίδευσης των κοριτσιών και των γυναικών την κατανομή ενός ελάχιστου ποσοστού της αναπτυξιακής βοήθειας (ένα τέταρτο του συνολικού) για τη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης: τη “μετατροπή του χρέους σε επενδύσεις για την παιδεία”, έτσι ώστε να αντισταθμιστούν οι δυσμενείς συνέπειες που έχει η πολιτική προσαρμογής και μείωσης των εσωτερικών και εξωτερικών ελλειμμάτων στις δαπάνες για την παιδεία: τη διάδοση, υπέρ όλων των χωρών, των νέων τεχνολογιών της

“κοινωνίας των πληροφοριών” ώστε να αποφευχθεί η δημιουργία νέου χάσματος ανάμεσα στα πλούσια και τα φτωχά κράτη: την κινητοποίηση του αξιόλογου δυναμικού που προσφέρουν οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί.

Αιτές οι λίγες προτάσεις πρέπει να θεωρηθούν στα πλαίσια σινεργασίας και όχι βοήθειας. Έπειτα από τόσες αποτυχίες και άδικη σπατάλη, η εμπειρία ωθεί στην ιδέα της σινεργασίας. Η ιδέα της παγκοσμιοποίησης το επιτάσσει. /

Ζακ Ντελόρ

ΣΔ

Τα σχολεία βρίσκονται στο σταυροδρόμι δύο τάσεων. Από τη μία πλευρά, το κράτος φαίνεται πρόθυμο να συνεχίσει να χρηματοδοτεί και να διευθύνει την παιδεία: από την άλλη, τα σχολεία και η τοπική αυτοδιοίκηση θα ήθελαν να έχουν μεγαλύτερο λόγο στα θέματα εκπαίδευσης.

Σε αυτές τις συνθήκες, ο ρόλος των σχολείων και η θέση τους στην κοινωνία δεν είναι πια τόσο ξεκάθαροι όσο ήταν στο παρελθόν. Ο ανταγωνισμός με άλλους θεσμούς όπως η οικογένεια και ο επαγγελματικός κόσμος, που βρίσκονται επίσης σε κατάσταση αλλαγών, αφαιρούν από τα σχολεία το μονοπώλιο της μετάδοσης των γνώσεων. Οι νέες τεχνολογίες της πληροφορικής και

των επικοινωνιών δοκιμάζουν το ρόλο των εκπαιδευτικών και τους κάνουν να επανεξετάζουν τον τρόπο που προσεγγίζουν την παιδεία.

Οι τρόποι με τους οποίους οι νέοι αποκτούν γνώσεις έχουν αλλάξει. Η απόκτηση γνώσεων με την αφομοίωση, διαδικασία που ενθαρρύνουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, έχει επικρατήσει έναντι της παραδοσιακής διαδικασίας, κατά την οποία η οικογένεια και το σχολείο έπαιζαν το ρόλο του ενδιάμεσου. Αλλά τα μέσα μαζικής ενημέρωσης προσελκύουν την περιέργεια των νέων με “άτακτο” τρόπο, και τα σχολεία δυσκολεύονται να βάλουν σε τάξη τις γνώσεις που έχουν αποκτηθεί από τα μέσα ώστε να ωφεληθούν από αυτές οι μαθητές.

Η έννοια των ικανοτήτων έχει πάρει επίσης μεγάλες διαστάσεις. Οι δάσκαλοι δεν πρέπει να μεταδίδουν στους μαθητές τις γνώσεις και την τεχνογνωσία, αλλά πρέπει να τους εκπαιδεύσουν να βρίσκουν μόνοι τους πληροφορίες και να τις χρησιμοποιούν. Τα προσόντα των μαθητών ορίζονται τώρα από την ικανότητα αυτονομίας και προσαρμογής που έχουν σε διάφορους τύπους εκπαίδευσης και εργασίας.

Σε μια κοινωνία όπου οι πολιτισμικές προ-
σμεϊξεις γίνονται όλο και περισσότερες και
όπου υπάρχουν όλο και λιγότερα σταθερά σημεία
αναφοράς, από τους δασκάλους περιμένουμε
να δείξουν στα παιδιά πώς να διαμορφώσουν
τις δικές τους αξίες.

Τέλος, το φαινόμενο των σπουδαστών “που
δουλεύουν για να μπορέσουν να φοιτήσουν στο
κολέγιο” είναι τυπικό χαρακτηριστικό της ζωής
στη Βόρεια Αμερική, όπου ο σχολικός πληθυ-
σμός είναι ετερογενής και πολυεθνικός. Όλοι
αυτοί οι παράγοντες επηρεάζουν έντονα το
σκεπτικό που αφορά τις απαιτήσεις από το
σχολείο και τους τρόπους εξέλιξης των φυλε-
τικών διακρίσεων στο σχολικό περιβάλλον.

Παιδεία και πολιτική

Η κατάσταση προκαλεί πολλά κοινωνικο-πολι-
τικά ερωτήματα, όπως: με ποιον τρόπο θα
συμφιλιώσουμε τον ελιτισμό με τη δημοκρατία,
χωρίς να επιδεινώσουμε τις κοινωνικές ρήξεις;
ή πώς να εκθειάσουμε μια οικουμενική παιδεία,
που σέβεται τις εθνικές ταυτότητες χωρίς να
ενθαρρύνει το ρατσισμό και τη μισαλλοδοξία.

Σ’ αυτό το γενικό πλαίσιο, πώς καθορίζο-
νται οι ρόλοι του κράτους, των σχολείων και
των ατόμων; Ίσως ενδείκνυται μια “δημόσια
κοινή παιδεία”, η οποία θα περιλαμβάνει ένα
σύνολο μη διαπραγματεύσιμων αξιών, ανα-
γκαίων για τη συνοχή των κοινωνιών μας. Αυτό
το σύνολο αξιών θα μπορούσε να είναι ο κορ-
μός της εκπαίδευσης για όλες τις ομάδες, μειο-
νότητες ή πλειονότητες, νομάδες και μη νομά-
δες, χωρίς να παραβιάζει τα βασικά δικαιώμα-
τα κανενός. Θα ήταν θεμιτό, στο όνομα αυτών

των αξιών, να απορρίψουμε την εξουσία σχο-
λείων που δίνουν έμφαση στις θρησκευτικές ή
εθνικές διαφορές. Από την άλλη πλευρά, αντί
να εισάγουμε νέα προγράμματα, δεν θα ήταν
καλύτερο να αναδιοργανώσουμε τα ήδη υπάρχο-
ντα, ενθαρρύνοντας τη γνώση και την κατα-
νόηση άλλων γλωσσών και πολιτισμών; Μ’
αυτό τον τρόπο, η εκπαίδευση θα μπορούσε να
γίνει πραγματικά παράγοντας ειρήνης.

Σε μια πιο άμεση σχέση με την οικονομία
και την κοινωνία, θα ήταν καλό να συνδυάσου-
με τις γενικές γνώσεις, που είναι απαραίτητες
για την επαφή με τον έξω κόσμο, με την επαγ-
γελματική κατάρτιση, που επιτρέπει στο μαθη-
τή να βρει μια θέση στην οικονομική ζωή.
Εφόσον ένας από τους σκοπούς της παιδείας
είναι να προσφέρει στους νέους τα μέσα να

αλλάξουν την κοινωνία στην οποία ζουν, πρό-
πει πρώτα να καταλάβουν πώς λειτουργεί και
πώς μπορεί να βελτιωθεί αυτή η κοινωνία.

Σε όλα αυτά, οι δάσκαλοι παίζουν πρωτα-
γωνιστικό ρόλο. Γι αυτόν το λόγο μια από τις
βασικότερες αλλαγές του συστήματος αφορά
το δικό τους επάγγελμα. Κατά την αρχική
εκπαίδευσή τους, πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη
έμφαση στην ατομική και συλλογική ευθύνη
των εκπαιδευτικών, με άλλα λόγια η λογική του
επαγγελματισμού πρέπει να είναι οδηγός. Στη
συνέχεια, λαμβανομένη υπόψη της διάρκειας
της εκπαιδευτικής σταδιοδρομίας, η αρχική
εκπαίδευση, η πρακτική εκπαίδευση και η
συνεχής εκπαίδευση πρέπει να αποτελούν μια
συνέχεια. Η επιτυχία εξαρτάται από την υπεύ-
θυνη δέσμευση, ανάλογα με το ρόλο και τις
ικανότητές τους, αυτών που καθορίζουν τις
εκπαιδευτικές πολιτικές, που διευθύνουν σχο-
λικά ιδρύματα και ασχολούνται καθημερινά με
την εκπαίδευση. ■

Ρόμπερτ Μπισαγιόν

Σβ

Η εκπαίδευση περίπου πενήντα εκατομμυρίων δασκάλων σε όλο
τον κόσμο το έτος 2000 και οι δαπάνες για τις υπηρεσίες τους –
που είναι περίπου το 50 με 80% των δαπανών της δημόσιας
εκπαίδευσης σε όλες σχεδόν τις χώρες – αποτελούν τεράστια
επένδυση.

Για να αποδώσει πλήρως αυτή η επένδυση, η εκπαίδευση, η
επιλογή και οι προοπτικές εξέλιξης των δασκάλων πρέπει να επι-
καλύπτονται με τρόπο ώστε να ενθαρρύνεται ο δυναμισμός και η
δημιουργικότητα στο σχολικό περιβάλλον. Στα κριτήρια επιλογής,
για παράδειγμα, πρέπει να παίζουν σημαντικό ρόλο η καταλληλό-
τητα και τα κίνητρα των υποψηφίων, και όχι μόνο οι τίτλοι σπου-
δών τους. Οι προαγωγές θα πρέπει να κρίνονται βάσει παιδαγω-
γικών κριτηρίων και όχι αποκλειστικά διοικητικών. Θα πρέπει να
εξασφαλίσουμε ισότητα ευκαιριών και μεταχείρισης ανδρών και
γυναικών.

Όσον αφορά την αμοιβή του διδακτικού προσωπικού, τα
στοιχεία δείχνουν ότι, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, σε όλες τις
χώρες με υψηλά εισοδήματα, οι αποδοχές των εκπαιδευτικών
είναι κατώτερες από τις αποδοχές άλλων επαγγελματιών με ισάξι-
ους τίτλους σπουδών. Στις συνέπειες συμπεριλαμβάνονται:
πτώση της ποιότητας του διδακτικού προσωπικού, απώλεια ειδι-
κευμένων και έμπειρων δασκάλων, γενική αδιαφορία για τη δη-
μιουργική διδασκαλία. Ο αντίκτυπος είναι ακόμα μεγαλύτερος
στις χώρες με χαμηλά εισοδήματα, όπου η ταυτόχρονη άσκηση
πολλών επαγγελμάτων, η απουσία των δασκάλων και η επικράτη-
ση της ιδιωτικής εκπαίδευσης είναι κανόνας.

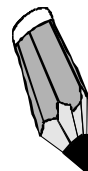
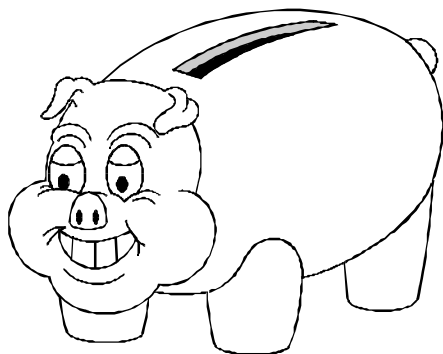
Είναι λοιπόν απαραίτητο να εξισωθούν οι αποδοχές των
εκπαιδευτικών με τις αποδοχές των ισόβαθμων μισθωτών και να
επεξεργαστούμε στρατηγικές που θα δίνουν οικονομικά κίνητρα
σε όλους τους εκπαιδευτικούς. Σε αντίθετη περίπτωση, η σχο-
λική εκπαίδευση σε πολλές χώρες θα μαραζώσει: η βασική ύλη
δεν θα διδάσκεται πια ή θα διδάσκεται ανεπαρκώς, η σχολική
αποτυχία θα γίνει μάστιγα στις φτωχές κοινωνικές τάξεις. Εν
συντομία, το εκπαιδευτικό σύστημα στο σύνολο του δε θα μπορεί
πια να ανταποκριθεί στη βασική του λειτουργία. ■

Μπιλ Ράτερι

Σβ

Ο Κουμπαράς

Στην 65η Γ.Σ. από συναδέλφους αντιπροσώπους συγκεντρώθηκαν κάποια χρήματα για την κίνησή μας. Όποιος, συνάδελφος συναδέλφισσα θέλει να βοηθήσει μπορεί να στείλει ταχυδρομικά τον οβολό του σε κάποια από τις διευθύνσεις της 1ης σελίδας παίρνοντας ταυτόχρονα και ένα τηλέφωνο.

Ξάνθη	5.000
Λιόσια	5.000
Γιάννενα	5.000
Καρδίτσα	3.000
Αιγάλεω	5.000
Κοζάνη	5.000
Αγ. Δημήτριος	5.000
Πειραιάς	5.000
Σέρρες	5.000
Υπόλοιπο από τσιμπούσι	2.000
Από ολομέλεια Οκτ. 96	12.000
ΣΥΝΟΛΟ	57.000
Έξοδα για ανακοινώσεις	2.700

